מפורת הש"ס

בדיומא לחם דר"ע סבר ילפי' זורק ממושיט ורבנן סברי לה חלה לחלה דרכה לה חם לפרש כל הבעיות ועוד לומר ר"י דהא דקאמר הש"ס לחכל למטה מעשרה ד"ה חייב דלמריצן קלוטה כמי שהונחה הייטו לרבנן לחכל לר"ע קלוטה לאו כמי שהונחה למיח ומחייב משום דילפינן זורק ממושיט דלי סבר כמי שהונחה למיח *לח הוה מצי למילף זורק ממושיט והכי לח למיח כלל דכיון דכמי שהונחה למיח הוי [זורק למעלה מעשר] כזורק מרה"י למקום פטור וממקום פטור לרה"י ולח למי כלל למושיט שהוח מרה"י לרה"י והר"ד בחמלא חלמח ע"כ כיון דסבר ילפינן זורק ממושיט סבר קלוטה לאו כמי שהונחה למיח והשתח חתי שפיר דפריך לימרמ דפליגי ליה כו' וחתי נמי שפיר לח מצי למימר לעיל לחכל למעלה מי' ד"ה חייב דילפינן זורק ממושיט דלר"ע לח מצי למילף כיון דסבר כמי שהונחה למיח וכן משמע קלח דהח רב חסדח בעי כמי בהזורק (לקמן דף ל"ז ע"ב) כמו רבה דהכח ותי הח דקח מסיים קלוטה כמי שהונחה למיח קחי נמי חדר"ע מי היכי מצי למימר לרב חסדח דלכ"ע כמי שהונחה למיח וכן משמע ולקמן בפירקין (דף מ"ו ע"ב) משמע דדוקח ברה"י לח בעי רב חסדח הנחה ע"ג מקום מרבעה ומיהו לשב"ל פירש בסמוך לחך ברה"ר לח בעי רב חסדח מקום ד' : **ודילמא** הנחה הוח

ובתוך עשרה פליגי והא מיבעיא בעי לה רבה דבעי רבה *למטה מי' פליגי ובהא פליגי דר"ע סבר *קלוטה כמי שהונחה דמיא ורבנן סברי לא אמרינן קלוטה כמי שהונחה דמיא אבל למעלה מי' דברי הכל פטור ורב"ע לא ילפינן זורק ממושיט או דילמא למעלה מי' פליגי ובהא פליגי דר"ע סבר ילפינן זורק ממושיט ורבנן סברי לא ילפינן זורק ממושיט אבל למטה מי' דברי הכל חייב מאי טעמא אמרינן קלוטה כמי שהונחה דמיא הא לא קשיא בתר דאיבעי הדר איפשיטא ליה *דסבר ר"ע קלוטה כמי שהונחה דמיא ודילמא הנחה הוא דלא בעיא הא עקירה בעיא אלא אמרת יוסף הא מני רבי היא הי רבי אילימא הא ר' דתניא *זרק ונח ע"ג זיז כל שהוא רבי מחייב וחכמים פוטרין התם בדבעי' למימר לקמן כדאביי *דאמר אביי הכא באילן העומד ברה"י ונופו נוטה לר"ה וזרק ונח אנופו דר' סבר אמרי' *שדי נופו בתר עיקרו ורבנן סברי לא אמרי' שדי נופו בתר עיקרו אלא הא ר' *דתניא זרק מרה"ר לרה"ר ורה"י באמצע *ר' מחייב וחכמים פוטרין ואמר רב יהודה אמר שמואל מחייב היה ר' שתים אחת משום הוצאה ואחת משום הכנסה אלמא לא בעי עקירה ולא הנחה ע"ג מקום ד' על ד' הא איתמר עלה רב ושמואל דאמרי תרוייהו לא

וחיכה הוכחה דלח חמר קלוט כמי שהונחה דמיח לחלה בשבת ולח חמר כלל דכיון דכמי שהונחה דמיח הוי כזורק ממושיט ממקום פטור לרה"י וכרבנן דלר"ע ילפינן זורק ממושיט ולח ילפינן זורק ממושיט ורבנן סברי לח ילפינן זורק ממושיט ולר"ע לח מצי למילף כיון דסבר כמי שהונחה דמיח וכן משמע לקמן דף ל"ז ע"ב ולפי' הקונטרס ד"ה חייב דילמח לר"ע לח בעי רב חסדח הנחה ע"ג מקום מרבעה ומיהו לשב"ל פירש בסמוך לחך ברה"ר לח בעי רב חסדח מקום ד' : **מתוך** ' · דלימח למעלה מי' לחו לוייב ר"ה הוח חלה לוייב מקום פטור הוח וחפי' קלוטה ליכח : **זורק ממושיט** · דלימח במושיט מרה"י לרה"י דלך ר"ה חפי' למעלה מי' קיימח לן בפ' הזורק דחייב דילף מטגלות של מדבר שמושיטין חת הקרשים מזו לזו והן לר"י וביהסם ר"ה הולח היו זורקים חותן חלח שיתקלקלו:

ודילמא הנחה הוא · מדקחני ר"ע מחייב לבל עקירה בעי מעל גבי מקום ד' מדלח קחני ר"ע מחייב חפילו חם מקום הולחה וחחת מקום הכנסה: **זרק** · מר"ה משמע ד' לפוף ד' ונח ע"ג זיז מכל מקום ד': **רבי מחייב** · חלמח דלח בעי הנחה על מקום ד' : **שדי נופו בתר עיקרו** · והוי כמונח ברה"ה על מקום ד' דמיקר מחשב ליה לעוף: **מחייב היה ר' שתים** · דהוי כחלו נח ברה"י וחזר ונעקר משם והכניס לר"ה חלמח לח עקירה בעי ולח הנחה בעי ע"ג מקו"ד:

מקורה

רבינו חננאל

לירחי חיסור סקירה חו לח שהחופה מחבות מלחכות היח*) ולח חפשיטה. ועקשי לקמחרי דרייתה הפח חכמה ואינה מלחכה. דגרסי' בפ' כל כתבי הקדש חנח דבי שמוחל כל מלחכה עבודה לח תעשו. יצח חקיעת שופר ורריית הפח שהיח חכמה ואינה מלחכה. וכיון שחינה מלחכה חמחי לח פשטי בה להיתרח. ורקבלנן מדבחיתנו כי בעיח ור לחתיר לו בפסור ומיחר היח לפיכך לח חיפשיטה ר"ח כי רריית הפח האפויה היח חכמה ואינה מלחכה. חבל רריית בעודה עיסה קדם שיקרמו פניה מלחכה היח. הלח תרחה הפח האפויה חפשר לרריותה בסכין וכיוצח בה. חבל העיסה חי חפשר לרריותה חלח בידים שנמצח כמו לש ועורך. ומתקן הוח ואינו מקלקל. ולפיכך לח הוכירו בסקים הוה. הח דחנח דבי שמוחל כלל ללמד כי חינו דומה זה לזה כלל:

פיסקא פשם העני חת ידו לפנים

חקשי' והח בעינן עקירה והנחה מעל גבי מקום ארבעה וליכח דהח כל חיובי שבת לח מחייבי עד שיעקור ממקום ד' ויטה במקום ד' ואוקמה רבה לר' עקיבא דסבר קלוטה כמקום חב ורבנן סברי לה כן מה תירן רב יוסף הח דחמר רבה זרק מחלר' יהודה מהינן לה לדברי ר"י דחמר חייב ב' לבל לר' לח מחייב ב' לבל מחייב ר' לחולדה במקום חב חס כן מה תירן רב יוסף הח מני ר' היח חפילו חקשה דילמח הנחה הוה ולח בעי הח עקירה בעי לבל חר' דבעי הנחה ע"ג זיז בל שהוח ר"ה לטעקירה סגיח בבל שהוח ומיהו להש"ס בסמוך ליח ליה סבריח לרב יוסף לפריך לרבי זירא דילמח לחריש בעי עקירה מקום ד' ולח סגיח בבל שהוח כמו בהנחה ולר"ח לגרסינן בהזורק יחיב רב יוסף וקח קשיח ליה ח"ל רב חסדח וכו' ולחי שפיר דבב יוסף הוה מהני דברי רב יהודה לחר' ובסמוך לפריך והח ליחמר כי' הוה מצי למיפרך הח לקשיח ליה לרב יוסף בהזורק (שם:) דלבי לח בחיב בחקום חב דחניח ר' לומר דבריס הללו הדבריס וכגירסת ר"ח גרלה להחוח גירסח דחתני רב יוסף חלמח דבב יהודה דחקום חב דחניח ר' לומר דבריס הללו הדבריס וכגירסת ר"ח ורב יוסף לחתני דבריהן לח בחיב ר"י חלח לחת ויש לדחות דרב יוסף חשמי' דבב יהודה קחמר (*) וכב יהודה מחייב חפיס וליה לח סבירח ליה : **באילן** העומד ברה"י וגופו נוטה לרשות הרבים · הבח בסמעתין הוה מצי למיחק בחילן שעיקרו וגופו בולו קחי ברה"י ויש בעיקרו ד' לדבי' סבר שדי גופו בתר עיקרו וחשיבא מקום ד' ורבנן סברי לח חמרינן שדי גופו ומיהו להבש"ס בסמוך ליח ליה סבריח לרב יוסף לפריך לרבי זירא דילמח לחריש בעי עקירה מקום ד' ולח סגיח בבל שהוח כמו בהנחה ולר"ח לגרסינן בהזורק יחיב רב יוסף וקח קשיח ליה ח"ל רב חסדח וכו' ולחי שפיר דבב יוסף הוה מצי למיפרך הח דקחמר

מקורה . כמאן (ב) **דמני .** דכר סתום מכל מד הוי כמלא חפציס עד גמו דלמן לויכו תמיד חויב הלכך כל המרק להוכו הוי כמוחו : **סתימה רה"י .** דבכ"ה ללת רשות הרבים לעני מי מוקמת ליה במקורה : **לדגלי מדבר .** וכל מלאכות דבשבת ממשכן גמרי לקמן מהמשכה פרשת שבת לפרשת משכן בויקהל : **הא מני .** ללת בעי מקום ד' לחכים היה : **עמד במקומו .** זרק חפן וקבלו לחר עמד המקבל במקומו וקבל: **חייב .** הזורק לליהו עבד עקירה והנחה : **עקר .** המקבל ממקומו וזרק לקרקע החפן וקבלו : **פטור .** הזורק ללת לויחעביד הנחה מכחו : **דפשיט כנפיה .** *פרס כנפו לחוי ד': **טרסקל.** סל : **רשות היחיד הוא .** ולמחי חויב משום הולחה : **לימא .** מהניחין ללת חמיב ליה רה"י ללת כרבי יוסי ברבי יהודה : **וזרק .** מרשות הרבים : **ונח על גבי חייב .** ללע"ג דלמטה לת הוי קנה רחב ד' הואיל וברחבו חרבע למריכן גוד לחים מחיצה והוי רה"י גמור : **למטה מי'.** הוי רה"י הואיל ורחב ד' : **שלשל .** המפיל כמו *היה משלשל בחבל : **למטה מג'.** להויל כקרקע : **והא עומד קאמי .** העני עומד בחון והא יושב הוא : **בשומה .** כופף עלמו : **ולויכעיס לימא .** בעומד בגוחת וידו סמוכה לשפחה : **ליכפל מנא כו'.** מריח התנא בכל זחת ולת היה לו להודיעו דמוליח מרשות לרשות חייב ללת על ידי דבריס הללו שלין דרכן בכך להני פשט כף בגדו לפניס להוי ד' : **היכא דאמשכה .** זה העושה מלאכה נתכוון לחתה ליד חבירו כי מתניתין : **אבל היכא דלא אמשכה .** שהלכה ונחה מעלמו ביד חבירו להחי דזריק לת לחמשכה ליד חבירו לחלוחה בגווה ללת נתכוון לכך: **עמד .** המקבל במקומו וקבל : **חייב .** הזורק : **פטור .** הזורק ללת עביד הנחה : **מאי קמיבעיא ליה .** מחי ספיקת ליכת מלויה טעמת יפטור הת עבד עקירה והנחה : **כשני בני אדם דמי ופטור .** דהוו להו בניס שעשאוה לכיון שלת היית החפן לילך עד מקום הילוכו ולטוח ללת רן לחריו ועבדו הוית ליה עקירה קמייתת בלת הנחה: **מה לי השעינו מכירו .** דפטור ליה תנת דמתניתין דקתני לו שנתן להוכה והויל שניהן פטורין : **לת אימת קיבל .** פשט ידו וירדו לתוכה ללת עבד מעשה : **אלא אימת קנאי .** השתת סלקת דעתך כשהיה הקילוח יורד הכה בידו לחת וקבלו בחברתה דעבד ליה עקירה : קורלת

לא מחייב ר' ללת ברשות היחיד מקורה . גרלה לרשב"ל דמשמע ליה מדלת נקט מקום היחיד לרה"י ולקום הרבים בפלוגתת ר"ע ורבנן והכיל לגיטין פ' הזורק (ד' עט: ושם) גבי היתה עומדת על רחם הגג וזרקו לה כו' וקתמר כמאן כרבי דתמר קלוטה כמי שהוכחה דמיח לת שברי דרב ושמואל דהכל דתמרי ללת חייב ר' ללת ברשות היחיד מקורה ולדידהו לריך לפרש דהתם מקום לויטווי כדמפרי התם לליבת דרבנן כי פליגי רבנן בעניין שבת הבל הכל מקום לויטווי כו' :

אמאי חייב מרה"י לרה"י קת מפיק . ולחפילו מקום מושיט ובדיוטת לחתת לת מחייב לפי סירוסלמי דמלריך שיקבלנו שני מידו : **כאן** למטה מי'. ול"ת נהי דרשות היחיד לת הוי ר"ה נמי לת הוי ללת ככרמלית כמו עמוד גבוה שלשה ורחב ד' ולמחי חייב ויש לומר לחין כרמלית בכלים כמו שפירש רש"י לקמן גבי היתה קופתו מונחת כו' קשה לר"י מה עלה על דעתו של המקשן דע"כ ידע דמתניתין מיירי למטה מי' ללת פילכת לר' יוסי בר' יהודה *לכל למטה מי' הוי מקום פטור ולת מחייב לר"ש ול"כ מתי פריך מרבי יוסי ברבי יהודה הת מילתת דפשיטת היא למטה מי' לת הוה רה"י להת תנן לקמן בהזורק (לקמן ד' פט:) חולית הבור והסלע שהם גבוהים י' ורחבים ד' הטוטל מהן והטומן על גבן חייב פחות מכן פטור ופשיטת לרבי יוסי ברבי יהודה לת לחייבי ללת למטה מי' :

בגון שסלשל ידו למטה מג' וקבלה. וקסבר רבי לחבהו לחגד יד שמיה לגד דתי לת הוי שמיה לגד מתי לחייבת דטטל עני מהוכה לחפילו נתן בעה"ב להוכה יהת חייב הטני כשהוליך כיון דיד הטני מייתי גמי דהוה למטה מג' דמסתמת יד בעה"ב ויד עני לחייבי בעניו לחמד להת כי טטל מתוך ידו של בעה"ב דהוי למטה מג' הויל יד עני גמי למטה מג' ובכהאי גוונא לפילו טוטן בעה"ב להוך יד הטני יהת חייב : **בגומא** . לריך לפרש בגומא שהית רשות הרבים כגון שרבים משתמשים בה למ"ד תשמיש על ידי הלחק שמיה תשמיש (לקמן ד' ח:) לו בטנין שמהלכים שם רבים לחבל גומא שהיתה כרמלית לו מקום פטור כיון שגופו שם ידו שהית פשוטה לרשות הרבים לת הויל כרה"ר דבתר גופו גריר תע"פ שהית למטה מג' כיון שסבר לגד יד שמיה לגד כדפי': **ה"מ** היכא דלחשבת לידיה . ול"ת ולימת לך ולת ההית לטעיל וי"ל דה"ת דוקת לטעין שהה תשובה כד' על ד' חבל לגבי עקירה לת : **כשני** בני חדם דמי ופטור.פי' כי היכי דבשני בני חדם פטור הלחתן מקום דלת עבד כלל שהה ס"ק כיון שחשפו מהילוכו ולת הית החפן ללכת עד מקום הילוכו לת הויל שהה דלת נח מכח חזורק לו דילמת כחדם חחד דמי וכיון דעביד עקירה והשתה מייב ולת דמי לשנים שעשאוה וכ"ת גרים ליפכח כשני בני חדם דמי וחייב לחמר לטעיל עמד במקומו וקבל חייב וכ"ש כי קבלה הוא עלמו ולת מעפה מהילוכו ליחייב דהת ליתעביד מחשבתו לו דילמת כחדם חחד דמי ופטור דהיו כמו שהתן מימיו לשמלו דחע"פ שהתביהה ד' לחמת פטור: היה

לא מחייב רבי אלא ברשות היחיד מקורה דאמרינן °ביתא כמאן דמליא דמיא אבל שאינו מקורה לא וכ"ת הבא נמי במקורה התינח ברשות היחיד מקורה בר"ה מקורה מי חייב *והאמר רב שמואל בר יהודה אמר רבי אבא א"ר הונא אמר רב המעביר חפץ ד' אמות בר"ה מקורה פטור לפי שאינו דומה לדגלי מדבר אלא א"ר זירא הא מני אחרים היא דתניא אחרים אומרים עמד במקומו וקבל חייב עקר ממקומו וקבל פטור עמד במקומו וקבל חייב הא בעינן הנחה על גבי מקום ד' וליבא אלא שמע מינה לא בעינן מקום ארבעה ודילמא הנחה הוא דלא בעינן הא עקירה בעינן והנחה נמי דילמא דפשיט כנפיה וקיבלה דאיבא נמי הנחה אמר רבי אבא מתניתין (ה) כגון (שקבל בטרסקל) והניח ע"ג טרסקל דאיבא נמי הנחה והא ידו קתני תני טרסקל שבידו התינח טרסקל ברשות היחיד אלא טרסקל שבר"ה רה"י הוא לימא דלא כרבי יוסי בר' יהודה דתניא *רבי יוסי בר' יהודה אומר נעץ קנה בר"ה ובראשו טרסקל זרק ונח על גביו חייב דאי כר' יוסי בר' יהודה פשט בעל הבית את ידו לחוץ ונתן לתוך ידו של עני אמאי חייב מרה"י לרה"י קא מפיק אפילו תימא רבי יוסי בר' יהודה התם למעלה מי' הכא למטה מי' קשיא ליה לר' אבהו מי קתני טרסקל שבידו והא ידו קתני אלא א"ר אבהו כגון ששלשל ידו למטה מג' וקבלה. ואי בעית אימא בגומא ואב"א בבנגם °אמר רבא איכפל תנא לאשמעינן כל הני אלא אמר רבא **ידו של אדם חשובה לו כד' על ד' וכן כי אתא רבין א"ר יוחנן ידו של אדם חשובה לו כד' על ד' א"ר אבין א"ר אילעאי א"ר יוחנן ²זרק חפץ ונח בתוך ידו של חבירו חייב מאי קמ"ל ידו של אדם חשובה לו כד' על ד' והא אמרה ר' יוחנן חדא זימנא מהו דתימא ה"מ היכא דאחשבה הוא לידיה אבל היכא דלא אחשבה הוא לידיה אימא לא קא משמע לן א"ר אבין א"ר אילעאי א"ר יוחנן ³עמד במקומו וקיבל חייב עקר ממקומו וקיבל פטור תניא נמי הכי אחרים אומרים עמד במקומו וקיבל חייב עקר ממקומו וקיבל פטור בעי ר' יוחנן זרק חפץ ונעקר הוא ממקומו וחזר וקיבלו מהו מאי קמבעיא ליה אמר רב אדא בר אהבה שני כחות באדם אחד קא מבעיא ליה שני כחות באדם אחד כאדם אחד דמי וחייב או דילמא כשני בני אדם דמי ⁴ופטור תיקו א"ר אבין א"ר יוחנן הכנים ידו לתוך חצר חבירו וקיבל מי גשמים והוציא חייב מתקיף לה ר' זירא מה לי הטעינו חבירו מה לי הטעינו שמים איהו לא עביד עקירה לא תימא קיבל אלא קלט והא בעינן עקירה מעל גבי מקום ד' וליבא אמר רבי חייא ברי' דרב הונא כגון שקלט מעל גבי כותל על גבי כותל נמי והא לא נח כדאמר *רבא בכותל משופע הכא נמי בכותל משופע והיבא איתמר דרבא אהא דתנן**

רבינו חננאל

ואוקמה ר'זירא כאחרים. דתניא אחרים אומרים עמד במקומו וקיבל אפי' בידו חייב. ש"מ לא בעי מקום ד' . ורחינן כגון שפשט כנפיה וקיבלה דאית בכנפיה מקום ד'. ואמרי' מתני' נמי כגון שקיבלה במרסקל שבידו שיש בו ד' . פי' מרסקל מאבק . איני והא קיי"ל דמרסקל ברשות הרבים רה"י היא . ניימא דלא כר' יוסי ב"ר יהודה . אפי' תימא ר' יוסי ב"ר יהודה היא מתני' ותתם דתני נעץ קנה ברה"ר והניח בראשו מרסקל [זורק] מרה"ר ונח על גביו חייב כשהניח מרסקל שבידו ואפילו תימא ר' יוסי ב"ר יהודה היא מתני' ותתם שיש בו ד' . פי' מרסקל מאבק . איני והא קיי"ל דמרסקל ברשות הרבים רה"י היא . ניימא דלא כר' יוסי ב"ר יהודה . אפי' תימא ר' יוסי ב"ר יהודה היא מתני' ותתם דתני נעץ קנה ברה"ר והניח בראשו מרסקל [זורק] מרה"ר ונח על גביו חייב כשהניח מרסקל שבידו ואפילו תימא ר' יוסי ב"ר יהודה היא מתני' ותתם

רב נסים גאון

אמר ר' אבהו כגון ששלשל בידו למטה מג' וקיבלה ועיקר דבריהן במשנה אבל בתוספתא במס' כלאים ועירובין ופוכה אמרו

ים גורסין רבה

לקמן נח.

ס"ה כנף

[מכות ז.] ושם ליתא בתניא

לקמן קא. עירובין נג:

הגהות הב"ח

(ה) גמ' אמר מר' ר' מנא מתני' נמי כגון (שקבלה בטרסקל) תפ"מ וכ"כס"ה שעטר' מטרסקל (ב) : רש"י ד"ה כמאן דמני דמי דכר :

כתובות נג:

גליון השי"ם

גמ' כיצד כמאן דמליא דמי. עירובין ד' עו ע"ב: שם אמר רבא כיצד ליכפל תנא לשם שיקוטו'. זבחים עו ע"ב. וק"ל דדילמא מש"ה נקט ידו דלחייבי ע"כ בלמטה ומוכח מזה לחגד יד שמיה לחגד : **תום'** ד"ה אמאי חייב וכו' לפי סירוסלמי וכו' מוכח ד"ה בעשוחה:

כל פחות מג' כלבור דמי ואם היתה ידו של עני סמוכה לארץ בפחות מג' לדברי ר' אבהו והניח בעל הבית בתוכה הרי אלו כאילו הניח בארץ ובמקום שיש בו ד' חייב וכבר אמרנו בברכות בפרק ג' (דף כה) כל פחות מג' כלבור דמי והלכתא נמירי לה כמו שאמרו בפרק הזורק (דף נז) ואמרו עוד בעירובין ובסוכה לגבי דהדדי ולדופן עקומה :

היה קורא בספר על האיסקופה . ואם תאמר ולרבא בפרקין דלא קורא בספר מידו . וכל ספרים שלהם עשויים כמגילה : **ונתגלגל הספר מידו** . ורתמי אחד בידו : **גוללו אצלו** . ובפרק בתרא דעירובין מוקים לה בהיסקופה כרמלית גזירה גבי לף יצא בהגדו בידו כיון דלאפילו בחין לחגדו בידו לף לאסור אלא מדרבנן ואי אפשר לאוקמה אלא בהיסקופה כרמלית משהגיע לי' מטפחים הופכו על הבתב והיינו בה אמאי הופכו על הבתב *הא לא נח ואמר רבא בבותל משופע אימור דאמר רבא בספר דעביד דניחת מים מי עבידי דניחי אלא אמר רבא 'בגון שקלט מע"ג גומא גומא פשיטא מהו דתימא מים ע"ג מים לאו הנחה הוא קמ"ל ואזדא רבא לטעמיה דאמר רבא מים ע"ג מים היינו הנחתן אגוז ע"ג מים לאו היינו הנחתו בעי רבא *אגוז בבלי וכלי צף ע"ג מים בתר אגוז אזלינן והא נייח או דילמא 'בתר כלי אזלינן והא לא נייח דנייד תיקו "ישמן שצף ע"ג יין מחלוקת ר' יוחנן בן נורי ורבנן 'דתנן 'שמן שצף ע"ג יין ונגע טבול יום בשמן לא פסל אלא שמן בלבד ר' יוחנן בן נורי אומר שניהם מחוברים זה לזה א"ר אבין א"ר אילעאי א"ר יוחנן 'היה טעון אוכלים ומשקין ונבנם ויוצא כל היום כולו אינו חייב עד שיעמוד אמר אביי "והוא שעמד לפוש *ממאי מדאמר מר "תוך ד' אמות עמד לפוש פטור לכתף חייב חוץ לד' אמות עמד לפוש חייב לכתף פטור מאי קמ"ל שלא היתה עקירה משעה ראשונה *דאמר רב ספרא א"ר אמי א"ר יוחנן (ו) המעביר חפצים מזוית לזוית ונמלך עליהן והוציאן פטור שלא היתה עקירה משעה ראשונה לכך אמוראי נינהו מר אמר לה בהאי לישנא ומר אמר לה בהאי לישנא : ת"ר *המוציא מחנות לפלטיא דרך סטין חייב ובן עזאי פוטר בשלמא *בן עזאי קסבר מהלך בעומד דמי אלא רבנן נהי נמי דקסברי מהלך לאו בעומד דמי היכא אשכחנא כה"ג דחייב א"ר ספרא א"ר אמי א"ר יוחנן מידי

*היה "קורא בספר על האיסקופה ונתגלגל הספר מידו גוללו אצלו "היה קורא בראש הגג ונתגלגל הספר מידו עד שלא הגיע לי' מטפחים גוללו אצלו משהגיע לי' מטפחים הופכו על הבתב והיינו בה אמאי הופכו על הבתב *הא לא נח ואמר רבא בבותל משופע אימור דאמר רבא בספר דעביד דניחת מים מי עבידי דניחי אלא אמר רבא 'בגון שקלט מע"ג גומא גומא פשיטא מהו דתימא מים ע"ג מים לאו הנחה הוא קמ"ל ואזדא רבא לטעמיה דאמר רבא מים ע"ג מים היינו הנחתן אגוז ע"ג מים לאו היינו הנחתו בעי רבא *אגוז בבלי וכלי צף ע"ג מים בתר אגוז אזלינן והא נייח או דילמא 'בתר כלי אזלינן והא לא נייח דנייד תיקו "ישמן שצף ע"ג יין מחלוקת ר' יוחנן בן נורי ורבנן 'דתנן 'שמן שצף ע"ג יין ונגע טבול יום בשמן לא פסל אלא שמן בלבד ר' יוחנן בן נורי אומר שניהם מחוברים זה לזה א"ר אבין א"ר אילעאי א"ר יוחנן 'היה טעון אוכלים ומשקין ונבנם ויוצא כל היום כולו אינו חייב עד שיעמוד אמר אביי "והוא שעמד לפוש *ממאי מדאמר מר "תוך ד' אמות עמד לפוש פטור לכתף חייב חוץ לד' אמות עמד לפוש חייב לכתף פטור מאי קמ"ל שלא היתה עקירה משעה ראשונה לכך הא אמרה רבי יוחנן חדא זימנא *דאמר רב ספרא א"ר אמי א"ר יוחנן (ו) המעביר חפצים מזוית לזוית ונמלך עליהן והוציאן פטור שלא היתה עקירה משעה ראשונה לכך אמוראי נינהו מר אמר לה בהאי לישנא ומר אמר לה בהאי לישנא : ת"ר *המוציא מחנות לפלטיא דרך סטין חייב ובן עזאי פוטר בשלמא *בן עזאי קסבר מהלך בעומד דמי אלא רבנן נהי נמי דקסברי מהלך לאו בעומד דמי היכא אשכחנא כה"ג דחייב א"ר ספרא א"ר אמי א"ר יוחנן

מידי

*) כה"ג ליכא למימר דלית ליה מהלך בעומד דמי כשום מקום כי הכא דפסקם בכרמלית ס"ב זורק ומושיט אפילו בפסקם בכרמלית ס"ב זורק ומושיט נמי ליפטר מלא וזרק נמי לרבי"ס לו מיפטרא ממקום[זה] והעונה במקום אחר אלא מקום העקירה

הוא מקום הנחה . כי שניהם כאדם אחד הן . ועלתה בתיקו . הא דא"ר משום ר' יוחנן הכניס ידו לחצר חבירו וקיבל מי נשמים והוציאן חייב אתינן לאוקומה בגון שקלט מי נשמים הללו ולא כשהן יורדין אלא מעל גבי הבותל משופע דנחו ע"ג הבותל בגון הא דא"ר בשם ר' יהודה בריבי אלעאי הגג ונתגלגל הספר מידו כו' כך נח זה הספר ע"ג בותל משופע ודחינן אימור דא' רבה בספר דעביד דניח . מיא מי עבידי דניחי . ואיקשא רבא כגון שקלט מע"ג הבותא ונמצא המוציאו לרה"ר שקלט ממקום ד' רבא לפעמיה דאמר רבא מים ע"ג מים היינו הנחתן אגוז ע"ג מים לאו היינו הנחתו . כגון שעקר והוציא אגוזים מרה"ר ונתנם ע"ג מים ברה"ר עקירה א"כא הנחה ליכא . בעי רבא הוציא ונתן אגז בכלי והכלי נתון במים מהו . בתר אגוז אזלינן והא לא נח ועלתה בתיקו . הוציא שמן ונתנן ע"ג [יין] מחלוקת ר' יוחנן בן נורי ורבנן דתנן בפרק (ב' לעכו"ם) שמן שצף ע"ג יין ונגע טבול יום בשמן לא פסל אלא שמן בלבד . ור' יוחנן בן נורי אמר שניהם מחוברים זה לזה . כגון שיצע במשוי שעליו המכתרין לעשור להתרומה ולטהר כדי שיסור יניעו זה חשבון כאילו יניח המשא שעליו . וכל כי האי גוונא הניחה . אבל לכתף שכוונתו לתקן המשאו שעל כתיפו פטור דכמהלך דמי ולא עקר ולא הניח . הא דא"ר יוחנן המתכוון לפנות הפצים מזוית לזוית ונמלך עליהן והוציאן פטור . שלא היתה עקירה בכוונה להוציאן לחוץ במקום חיוב אלא לזרות שאין שם חיוב ועקירו ואבלו נעורות וכבר פירשוהו שם . פי' בסוף אצטבא . והוא איקרי'בא ועושין כי האי גוונא בפני החבויות ועל זה שנינו בהיצונה המוציא מחנות לפלטיא דרך סטין הייב ובן עזאי פוטר . סטין זהו

גליון הש"ס תום' ד"ה תגוז . ויל נמי היכו דמסכי תותא . תמוה לי כת במותן גע ביד עבדה למכרין דהוי הגר מלכתא ואם הוי דומיא דידו דת"ק לגלוך ממנו דהקונה ותמיד ידו תגלוך כן כעי' תגר שהיה מלכתא ממנו הקונה ועכ"ג :

יב א מיי' פ"ו מהל' שבת הלכה כה סמ"ג לאוין סה עוש"ע ס"ח סי' שב סעיף ו :
יג ב מיי' שם עוש"ע שם סעיף כ :
יד ג ד ה ו מיי' פי"ג מהל' שבת הלכה ד ופ"ח מהלכות עומתת תוכלין הלכה ג :
טו ז ח מיי' פי"ג מהל' שבת הלכה ח :
טז ט שם הלכה י :
יז י שם הלכה יב :

אגוז ע"ג מים לאו היינו הנחתו . ותע"ג דלמרינן בפ"ק דצ"מ (דף יט: ושם) ספינה מינח נייחא ומיח הוא דקא ממטי לה לגבי קנין שאני הלא דקלדי חגר מהלכת דאפילו ילפינן מיד "ויד נמי לאיהו דקא מסגי תוחא וקא ממטי לה לאב הכלי ממסכן יפניון ושם לא היה מסתמא הלא כדרך שמניעים חפצים בני חדם ובעי לגון בבלי וכלי קף ע"ג מים שם הוא דרך כך להניע חפצים לו לא תע"ג דודאי לאו כמותה דמי דקי"ל רכוב כמהלך דמי ובריש פרק בתרא (דף קנג:) משמע נמי דשם נותן על חדם כשהוא מהלך הלא חשיב הנחה *דקתמר מניחו עליה כשהיא מהלכת וטוען ממנה כשהיא עומדת ואמרינן נמי בתמוילית (נקמן דף פ.) הולית ליו כשיטור שתי לותיות ושתבן כשהוא מהלך חייב כשיצחנו זו היא הנחתם משמע דוקא שתבן שהניחן במקום שיטחהו שם לטעול אבל אם שפך לבלי לאחר לא חשיב הנחה כיון שהוא מהלך: **רבי** יוחנן בן נורי אומר שניהם שלו . מדנקט עבול יום ולא נקט שני משמע דשמן חשיב משקה דשני לאחר מעמת לימת בשלמא לבן עזאי מהלך כעומד דמי . קשה לר"י מה נריך להאי טעמא לימת בשלמא לבן עזאי דאפילו כעומד דמי אי אפשר לרבנן דאי אפשר דלא מעמת לרבנן דאי מקום דמודה בזורק קאמר האי טעמא הא אכתי לא ידע דמודה בזורק דאי ידע לבן עזאי לחזרק ומושיט היכא משכחת לפירוך נמי לבן עזאי לחזרק ומושיט היכא משכחת ור"י ה"ק בשלמא לב"ש אפילו משכחת כה"ג במשכן פטור דמהלך כעומד דמי אלא לרבנן קשה היכא משכחת לר"ש דאפילו שלא מהלך כעומד דמי עזאי חין לחם מתחייב על ד' אמות ברה"ר לעולם דיעבה כמי שהוחמה על כל חמה וחמה ויפבר ומשני משכחת לה בקופץ והש"ס דילן לא חשיב לה פירכא כדאמר בהזורק (נקמן דף נו:) דד' אמות ברה"ר הלכתא גמירי לה ולהכי לא מקשה עלה וכן קלוטה לר"ש תע"ג דכמי שהוחמה דמיא בזורק ד' אמות ברשות הרבים חייב ולא אמרינן כמי שהוחמה תוך ד' אמות ברשות הרבים וריב"ח מספקא ליה כיון דבד' אמות ברשות הרבים *) לא אמר מהלך כעומד דמי לקף על גב דבמלמת כעומד דמי לבן עזאי אם חייב לבן עזאי לאפילו עמד לפוש תוך ד' אמות אם לאו וכן אם לא עמד תוך לאחבבע אמות כגון שבטלה אחר מידו אם אמרינן מהלך כעומד דמי תוך לד' אמות אם לאו וכן קלוטה לרבי עקיבא אם אמר כמי שהוחמה דמיא תוך לאחבבע אמות לא אמרינן נרחה אחר לו כלב לו שנשרפה כיון דתוך לאחבבע אמות לא אמרינן נרחה לרשב"ל לרבי יוחנן דאמר מהלך כעומד דמי ומהלך עליהם והוליאן פטור לית ליה דבן עזאי לבן עזאי דאמר מהלך כעומד דמי הוה חייב וכן מוכח בהדיא בריש הלו נערות (כתובות דף לת. ושם):

מידי

עירובין נז: [קנ.]

[עירובין נח.]

נקמן ק.

ג"ז שם עירובין עח: עבול יום פ"ב מ"ה

[בס"ל אבל עומד לכתף פטור]

כתובות לח. ע"ש עירובין:

נקמן לת.

[כתובות לת. עירובין נח.]

הגהות הב"ח

(ו) גם' ואמר ר' יוחנן המפקר חפצי מזוית ונמלך עליהן מהני ליה (ב) רש"י ד"ה כיה עשון וכו' מזוית לזוית ומשכחת כגון שהלכו כל היום כולו : **לימו מייב עד שיעמוד** . ולחכ"ל יעקור עצמו ללחת לעמידת גופו ולחי (ג) כשמידת חפץ דמי הלכך כי עמד ועקר ע"מ ללחת מחייבי לבל בלח עמידה ליכח עקירה ללח עקירה לרחשונה והיח לח היתה קורח בספר . כל ספרים שלהם עשויים כמגילה : **ונתגלגל הספר מידו** . ורתמו אחד בידו : **גוללו אצלו** . ובפרק בתרא דעירובין מוקים לה בהיסקופה כרמלית גזירה גבי לף יצא בהגדו בידו כיון דלאפילו בחין לחגדו בידו לף לאסור אלא מדרבנן ואי אפשר לאוקמה אלא בהיסקופה כרמלית משהגיע לי' מטפחים הופכו על הבתב והיינו בה אמאי הופכו על הבתב *הא לא נח ואמר רבא בבותל משופע אימור דאמר רבא בספר דעביד דניחת מים מי עבידי דניחי אלא אמר רבא 'בגון שקלט מע"ג גומא גומא פשיטא מהו דתימא מים ע"ג מים לאו הנחה הוא קמ"ל ואזדא רבא לטעמיה דאמר רבא מים ע"ג מים היינו הנחתן אגוז ע"ג מים לאו היינו הנחתו בעי רבא *אגוז בבלי וכלי צף ע"ג מים בתר אגוז אזלינן והא נייח או דילמא 'בתר כלי אזלינן והא לא נייח דנייד תיקו "ישמן שצף ע"ג יין מחלוקת ר' יוחנן בן נורי ורבנן 'דתנן 'שמן שצף ע"ג יין ונגע טבול יום בשמן לא פסל אלא שמן בלבד ר' יוחנן בן נורי אומר שניהם מחוברים זה לזה א"ר אבין א"ר אילעאי א"ר יוחנן 'היה טעון אוכלים ומשקין ונבנם ויוצא כל היום כולו אינו חייב עד שיעמוד אמר אביי "והוא שעמד לפוש *ממאי מדאמר מר "תוך ד' אמות עמד לפוש פטור לכתף חייב חוץ לד' אמות עמד לפוש חייב לכתף פטור מאי קמ"ל שלא היתה עקירה משעה ראשונה לכך הא אמרה רבי יוחנן חדא זימנא *דאמר רב ספרא א"ר אמי א"ר יוחנן (ו) המעביר חפצים מזוית לזוית ונמלך עליהן והוציאן פטור שלא היתה עקירה משעה ראשונה לכך אמוראי נינהו מר אמר לה בהאי לישנא ומר אמר לה בהאי לישנא : ת"ר *המוציא מחנות לפלטיא דרך סטין חייב ובן עזאי פוטר בשלמא *בן עזאי קסבר מהלך בעומד דמי אלא רבנן נהי נמי דקסברי מהלך לאו בעומד דמי היכא אשכחנא כה"ג דחייב א"ר ספרא א"ר אמי א"ר יוחנן

מידי

[ועיין תוס' מעילה יב. ס"ה בשלמא]

מידי דהוה ממעביר חפץ בר"ס · יומר מר' תמות וכל כמה דלא מנח ליה פטור וכי לחמיה חייב ואע"ג דחיפסיק הילוכא ביני וביני · **מחללת ד' לסוף ד'** · תמות מתולמות: **לכולי עלמא מקום חיוב** · אם יטלהו חוץ לד' ויניחהו כאן שהרי העבירו ד' שלימות: **מנדי ר"ס.** מרה"י לר"ה (נ) כגון חגר שקרץ לר"ס דהוי מקום המחילה לדי ר"ס ופליגי בה ר' אליעזר ורבנן בעירובין בפ' כל גגות ואמרי רבנן דלאו כר"ס דמו ואפ"ס כי אפיק מרה"י לר"ה דרך אם חייב: **היכא דליכא חיפופי** . כגון ההיא דעירובין: **היכא דליכא חיפופי** . טועים יחדות קטנות לפני הכותל שיחופו אם עגלות וקרונות ולא יחופו בכותל ויפילוהו: **מי שמע ליה** · דהוי ר"ס ואפילו הכי כי מפיק לר"ה דרך אם חייב: **כורך** · מחנות לפלטיה דרך שניהו דחייב להא לא כת בכרמלית מידי: **סמכנים וממולין פטור** · דמהלך כעומד והא כת גופו בכרמלית: **ד' רשויות** · כולהו מפרש ליה: **גדר** · כותל שהוא גבוה י' ורחב ד' הוי רה"י: **סרטיא** · מסילה שהולכין בה מעיר לעיר: **פלטיא** : רחבה של עיר שאם מתקבלין למחורה: **ומכוון** · של עיר רחבים י"ו אמה: **סמוכין** · מצוי לתמיהן *לפלטיה: **פנים כרם** · בלא התרלה: **ונפקל** · בהתרלה: **נקעה** · שהוא הרבה קנפני"ת בלע"ז: **מיפטווים** · שלפני החנויות מיושבים שם סוחרים: **וכרכלים** · לקמיה פריך אמו כל הני יש ובקעה לאו הייט כרמלית דקתני תנא לעיל: **מיון לא כרשום מיחיל** · משום דדמיא לרה"ר · לעיל להם מחיצות: **ולא כרה"ר** · לעיל דומיין לדגלי מדבר דלאו להילוכא דרבים עבידי: **לין נושלין ונותנין באוכן** · כלומר אין מטלטלין בהן אלא בתוך ד' משום דדומיין לר"ה וגזרו בהן רבנן אטו ר"ה: **ואם הוציא** · וא היה כרמלית האמורה למעלה: **חנר של רבים** · שפתוחין לחצר בתים רבים וחצר פתוחה לרה"ר וכני הבתים יולאים דרך החצר לרה"ר: **ומבואות שאין מפולשין** · שאחד מחד סתום וחצרות יולאין דרך מבוי לרה"ר: **עירבו** . כל הבתים של חצר יחד בפת וכן לענין המבוי אם עירבו החצרות הפתוחות לו ביחד: **מופרים** · להבתים ולחוליא מן הבתים לחצר וכן מן החצרות למבוי: **לא עירבו אפורין** · מפני שהבתים מיוחדת לבעליה והחצר רשות לכולן ומפלת מוליא מרשות לרשות אע"פ שאיני לתורה להחזיק (נ) שלא יוליא מרה"י לר"ה והך מילתא לאו מחילוק ד' רשויות היא דבין עירבו בין לא עירבו רה"י היא והמוליא מתוכו לרה"ר חייב: **חדש עומד על המקופה נוטל מעני העומד כמוך ונותן לו כו'** · וזה מקום פטור שהוכיח למעלה שאינו חשוב רשות לעלמו לפי שאינו רחב ד' כדמפר' לקמן ובכל לאל רה"י ואלל רשות הרבים: **ובלבד שלא יטול כו'** · דמזלזל בהיסורי שבת לכתחלה לגרוס הולאה מרה"י לרה"ר וגזירה דילמא אתי לאקופוקי להדיא מרה"י לרה"ר: **מאחמא שאי רשויות** · פעמים שהיא מאחמא בהורת רה"י ופעמים כרה"ר ולקמיה מפרש לה בשילהי כולהי שמעתתא: **סרי זו רשות לעלמה** · אע"פ שהיא מרה"י כדלאמרינן לעיל בגדר גבוה י' ורחב ד' הוא רשות בפני עלמה ואין מוליאין מן הפיס לתוכה ולקמן מפרש טעמא: **בשני גדי רה"ר** · זו בגגד זו לאי

מידי דהוה אמעביר חפץ ברה"ר התם לאו אע"ג דכמה דנקיט ליה ואזיל פטור כי מנח לי' חייב ה"נ ל"ש מי דמי התם כל היכא דמנח ליה מקום חיוב הוא הכא אי מנח ליה בסטיו מקום פטור הוא אלא מידי דהוה אמעביר חפץ מתחלת ד' לסוף ד' התם לאו אע"ג דאי מנח ליה בתוך ד' אמות פטור כי מנח ליה בסוף ד' אמות חייב ה"נ ל"ש מי דמי התם לגבי דהאי גברא מקום פטור הוא לב"ע מקום חיוב הוא הכא לב"ע מקום פטור הוא אלא מידי דהוה אמוציא מרה"י לרה"ר דרך צדי רה"ר התם לאו אע"ג דאי מנח ליה אצדי רה"ר פטור וכי מנח ליה ברה"ר חייב ה"נ ל"ש מתקיף לה רב פפא הניחא לרבנן דאמרי *דאמרי צדי רה"ר לאו ברה"ר דמי אלא לר' אליעזר *(בן יעקב) דאמר צדי רה"ר ברה"ר דמי מאי איכא דאיכא *א"ר חיפופי מי שמעת ליה הלכך להא דמיא *א"ר יוחנן ומורה בן עזאי בזורק תניא נמי הכי *המוציא מחנות לפלטיא דרך סטיו חייב אחד המוציא ואחד המכנים (ו) ואחד הזורק ואחד המושיט בן עזאי אומר המוציא והמכנים פטור המושיט והזורק חייב: *ת"ר *ד' רשויות לשבת רה"י והר"ר וכרמלית ומקום פטור ואיזו היא רה"י *הריץ שהוא עמוק י' ורחב ד' וכן גדר שהוא גבוה י' ורחב ד' זו היא רה"י גמורה ואיזו היא רה"ר *סרטיא ופלטיא גדולה ומבואות המפולשין זו היא רה"ר גמורה אין מוציאין מרה"י זו לרה"ר זו ואין מכנסין מרה"ר זו לרה"י זו ואם הוציא והכנים *בשוגג חייב חטאת במזיד ענוש כרת ונסקל *אבל ים ובקעה ואיסטוונית והכרמלית אינה לא כרה"ר ולא כרה"י *ואין נושאין ונותנין בתובה ואם נשא ונתן בתובה פטור *ואין מוציאין מתובה לרה"ר ולא מרה"ר לתובה ואין מכנסין מרה"י לתובה ולא מתובה לרה"י ואם הוציא והכנים פטור *חצרות של רבים ומבואות שאינן מפולשין עירבו מותרין לא עירבו אסורים אדם עומד על האיסקופה נוטל מבע"ה ונותן לו נוטל מעני ונותן לו ובלבד שלא יטול מבעה"ב ונותן לעני מעני ונותן לבעה"ב ואם נטל ונתן שלשתן פטורים אחרים אומרים איסקופה משמשת ב' רשויות בזמן שהפתח פתוח כלפנים פתח נעול כלחוץ ואם היתה איסקופה גבוהה י' ורחבה ד' ה"ז רשות לעצמה: אמר מר זו היא רה"י למעוטי מאי למעוטי הא *דר' יהודה *דתני' יתר על כן א"ר יהודה מי שיש לו ב' בתי' בשני צדי רה"ר עושה לחי

מידי דהוה ממעביר חפץ בר"ס · ה"ל למנקט המוליא דלייתי ביה לעיל דכל כמה דלא מנח ליה מיפטר מלא מקום דבתר הכי נקט מעביר נקט ליה כמי שהתח ובכל עניני העברה בר"ס קתמר: **התם** כל היכא דמנח ליה מקום חיוב הוא · ומוליא ומושיט ומעביר ד"ה בר"ס דרך למעלה מי' דחייב אע"ג דאי הוה מנח ליה למעלה מי' במקום שמהלך מקום חיוב הוא לבל סטיו הקרקע כמי מקום פטור הוא: **מידי** דהוה אמדי דרך לדי ר"ס פשוט לן יותר דרך לדי ר"ס מדרך סטיו וי"ל דדרך בית שית לפיטן לדדין וכן היה מסתמת במסכן: **היכא** דליכא חיפופי כו' · ותימה בפ' כל גגות(עירובין לד· ושם) פריך ולפלוג בלדי ר"ס דעלמא פירוש ולמאי פליגי בחצר שפרלה ומשני לי הוי פליגי בעלמא ה"ל כי פליגי רבנן עליה ה"מ היכא דליכא חיפופי אבל היכא דליכא חיפופי מודו קמ"ל מאמר דר"ח כמי פליג בדליכא חיפופי וי"ל דה"ק קמ"ל דהיכא דליכא חיפופי דוקא פליגי אבל היכא דליכא חיפופי מודה רבי אלישר לי נמי ההיא סוגיא כרב פפא דהכא דלא מחלק: **המושיט** והזורק חייב · ות"ת למאי מודה במושיט וזורק כיון דלא יליף דרך סטיו מדרך לדי לענין (ז) מעביר ה"נ לא יליף מזורק ומושיט וי"ל דלבן עזאי מעביר דרך בי ר"ש דחייב במסכן משום דמהלך כעומד דמי לבל זורק ומושיט דרך סטיו יליף: מזורק כיון דלא יליף דרך סטיו מדרך

ארבע רשויות לשבת. ק' לרבה"ל ליתני ה' רשויות דהא קרפף יותר מבית סתים דלא הוקף לדירה הזורק מר"ה לתובו לו חיפכא חייב ולין ומטלטלין בו דלא בד"ת וי"ל דהתיא רה"י גמור דלא לענין דלין ומטלטלין בו דלא בד"ת עשתה כלרמלית והרי כבר אמר רה"י וכרמלית ולהכי נמי לא תני חצר אלא עירבו: **כרמלית** . בירושלמי בריש שבת תני ר' חייא כרמל דך (*ומלא) לא לח ולא יבש דלא ביטוי ה"ג כרמלית אימו לא כרה"י ולא כר"ה: **יתר** על כן ת"ר יהודה · הכי מיתני' בתוספתא פרק ז' דעירובין לחד חלון שבין ב' חצרות ולחד חלון שבין שני בתים כו' וגרסיי ונפקות ור"ת מקורה מטלטלין תחתיו בשבת דברי ר' יהודה יתר על כן ת"ר יהודה כו' פירוש יתר ע"כ בשני בתים מצני לדי ר"ה דלאף על גב דליכא למימר פי תקרה יורד וסותם כ"ש בגגרים ונפקות ור"ת מקורה דרישא אף"ם טומא וטהן בלמלא דקסבר ר"י ב' מחילות דאורייי כדלמרן בפ' כל גגות (עירובין לה·) ות"ת למאי לא מייתי הכא מתני' דכל

עירובין לד: כתובות לא:

[ליתא] ס"ת לפלטיי

עירובין לא.

הגהות הב"ח

(ו) גמ' ולמאד המכנים למאד המושיט ולמאד הזורק בן עזאי: (ז) רש"י ד"ה מלדי דשוח מרה"י לרה"ר דרך לדי רה"ר כגון מלד: (נ) ד"ה לא עיר בו וכו' לתוכה להכשיר בהלדם מן העגיבה שלא יוליא: (ד) תוס' ד"ה המושיט וכו' מלרך לדי לענין מוליא וכו' וי"ל דלבן עזאי מוליא דרך לדי:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה התם לל כל היכא כוי למעלה מי' פטור . עיין לקמן קג ע"ח תד"ה והוליאו:

לקמן קיו. עירובין ו. [יב:] כב. נט: לה.

[ועי' תוס' עירובין סז: ד"ה ומלד]

[ע"ל ומל וכך העתיקו העורן ועי' מגמות כו:]

רבינו חננאל

זהו כרמלית. לבן עזאי כאילו עומד בסטיו. שנמצא מוציא מכרמלית לרחבה אלא לרבנן אמאי חייב ואמרי מידי דהוה אמוציא דרך צדי רשות הרבים התם לאו אע"ג דאי מנח ליה בצדי רה"ר פטור. כי פשיק לה לרה"ר חייב הכא נמי כך והוא דאית להההוא כותל שהוא צדי רה"ר. חיפופי. פי' אבנים. יוצאות מן הקיר כזיזים כדי שלא יחופו ויחככו הבהמות ובני אדם העוברים ובאין בקיר ויהרסוהו. דאמ' לר' אליעזר דאמר צדי רה"ר כרה"ר הן היכא דאיכא היפופי דברי הכל לאו כרה"ר ניתהי. א"ר יוחנן מורה בן עזאי שהורך מחנות לפלטיא דרך סטיו חייב. תניא נמי

תוספתא שבת פרק ו

יח א מיי' פי"ד מהל' שבת הלכה טו סמג לאוין סה עוש"ע ס"ח סי' שמו סעיף ו:

יט ב מיי' שם הלכה ו וסמג שם עוש"ע ס"ח שם:

כ ג מיי' שם עוש"ע שם סעיף ב:

כא ד מיי' שם עוש"ע שם סעיף ז:

כב ה מיי' פ"ח מהל' שבת הלכה כ:

כג ו מיי' פי"ד שם הל' ו סמג שם עוש"ע ס"ח סי' שמה שם סעיף יד:

כד ז מיי' שם הל' יא וסג"ג שם עוש"ע ס"ח סי' שמו סעיף ב:

כה ח מיי' שם הלכה יג עוש"ע שם סע"ח:

כו ט מיי' פ"ח מהל' שבת ע רובין הל' ה סמג עשין דכתב ו עוש"ע ס"ח סי' שסו סעיף ו וסי' שמו סעיף ו:

בעירובין ובכתובות לא מכל בן יעקב]

כז י מיי' פי"ז מהל' שבת הלכה י סמג שם עוש"ע ס"ח סי' שסד סעיף ב: